

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Det ærede Medlem erkender altsaa, at det konservative Folkeparti er Synder med Hensyn til vor Militærordning, men han mener, vi er større Syndere. Det skal jeg ikke diskutere med ham om. Han siger, det vilde være uforstandigt, om man paa een Gang ved Ændringsforslag vilde prøve at bringe Bevillingerne op, og derfor stillede de Konservative ikke Ændringsforslag i 1927 og 1928. Men i 1929, hvem var det da, der var uforstandige? Man ikke alene stillede Ændringsforslag, men man styrtede Ministeriet paa det Grundlag. Jeg vil sige til det ærede Medlem og det konservative Folkeparti, at hvis de skal vinde Laurbær, tror jeg, de skal se at finde dem paa andre Omraader end her, hvor man har kompromitteret sig som ingen Sinde med Hensyn til Ordningen af 1922. Dér tror jeg, det ærede Medlem bliver nødt til at erkende, at han er den største Synder.

Christmas Møller: Det ser ud til, at Forsvarsministeren allerede forsøger sig som Ordfører for en meget større Del af Salen end de to Regeringspartier, og dette maa han for sin Skyld saamænd gerne forsøge paa; men den højtærede Forsvarsminister har jo fuldkommen Uret, naar han siger, at vi ikke stillede Ændringsforslag i 1927 og 1928, det er positivt urigtigt. Vi stillede dem begribeligvis paa den Maade, at saaledes som der forhandlede om mange Spørgsmaal, forhandlede der ogsaa om disse, og enhver ved, at der mellem Regeringen og os forhandlede om disse. Der blev stillet Ændringsforslag til Forsvarsparagrafferne i 1927, og de blev større i 1928; men hvis vi i 1927, da vi fik Meddelelsen om, at der var en saadan Uoverensstemmelse mellem Forsvarsbevillingerne og Loven, straks havde sagt: Nu skal det ændres med eet Slag, saa siger jeg, at dette ikke havde været forstandigt, nej, det var langt, langt rimeligere at gaa den Vej, vi gik, søge at faa Bevillingerne forbedret, saaledes som det ogsaa lykkedes. Meget lang Tid i Forvejen havde vi givet til Kende for Offentligheden, for den daværende Regering, for Rigsdagen, at den Tilstand, vi havde levet under, hvor der ikke havde været den strenge Overensstemmelse, vilde vi ikke mere finde os i.

Hermed sluttede Forhandlingen om disse Afsnit.

Afstemning vedrørende Krigsministeriet:

Ændringsforslag Nr. 47 samt Nr. 399
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 335 og 336
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 337
forkastedes med 113 Stemmer mod 19.

Ændringsforslagene Nr. 338—340
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 343
forkastedes med 74 Stemmer mod 19.

Ændringsforslag Nr. 342
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 344—348
vedtoges uden Afstemning.

Afstemning vedrørende Marineministeriet:

Ændringsforslag Nr. 48
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 349—355
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 356
forkastedes med 113 Stemmer mod 19.

Ændringsforslag Nr. 357
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 358
forkastedes med 113 Stemmer mod 19.

Ændringsforslag Nr. 359
forkastedes med 113 Stemmer mod 19.

Ændringsforslagene Nr. 360—363
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 364
forkastedes med 113 Stemmer mod 19.

Ændringsforslagene Nr. 365—375
vedtoges uden Afstemning.